

USNESENÍ

Krajský soud v Hradci Králové – pobočka v Pardubicích rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Chmelíka, Ph.D., a soudců Mgr. Pavla Hradeckého a JUDr. Martina Tomka ve věci

žalobce: **SkyCloud s.r.o.**, IČ 04903641
sídlem Revoluční 1403/28, 110 00 Praha 1 - Nové Město
zastoupený advokátem JUDr. Pavlem Bergerem
sídlem Bělocerkevská 1037/38, 100 00 Praha 10 - Vršovice

proti
žalovanému: **RYANAIR Designated Activity Company**
sídlem Irská republika, Dublin, Airside Business Park Swords,
identifikační číslo 104547

o zaplacení 41 784 Kč s příslušenstvím,

k odvolání žalovaného proti rozsudku Okresního soudu v Pardubicích ze dne 5. 4. 2022, č. j. 15 C 284/2021-41, ve znění opravného usnesení ze dne 19. 5. 2022, č. j. 15 C 284/2021-50,

takto:

- I. Rozsudek okresního soudu se v odvoláním napadeném výroku II. **potvrzuje.**
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobci náklady odvolacího řízení 1 270,50 Kč do tří dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalobce.

Odůvodnění:

1. Okresní soud shora označeným rozsudkem uložil žalovanému povinnost zaplatit žalobci 41 784 Kč s příslušenstvím do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok I.) a nahradit náklady řízení 14 359,40 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta žalobce (výrok II.).
2. V odůvodnění rozsudku okresní soud uvedl, že vyhověl žalobě, jíž se žalobce jako právní nástupce XXX, XXX, XXX a XXX domáhal po žalovaném zaplacení uvedené částky jako odškodnění čtyř cestujících za zpožděný let číslo XXX dne 13. 8. 2020. Žalobce nároky od cestujících nabyt smlouvami o postoupení pohledávky a nárok u žalovaného neúspěšně uplatnil.
3. Okresní soud v žalobě uplatněný nárok shledal odůvodněným, žalobě proto vyhověl a v řízení úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení dle ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. vyčíslených dle příslušných ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů.
4. Proti rozsudku, a to pouze do výroku II. o nákladech řízení, podal včas odvolání žalovaný. Namítal, že náklady řízení žalobce měly být stanoveny dle ust. § 14b vyhl. č. 177/1996 Sb., neboť se jedná bezesporu o tzv. „formulářovou žalobu“, když žalobce i jeho zástupce vystupuje opakovaně v obdobných sporech z letecké přepravy osob. Na podporu svého tvrzení žalovaný v odvolání označil několik spisových značek obdobných řízení vedených dle žalovaného mezi týmiž účastníky před Obvodním soudem pro Prahu 6. Žalovaný odkázal i na závěry Ústavního soudu ČR obsažené v usneseních sp. zn. III. ÚS 590/13 či III. ÚS 2040/17, kde Ústavní soud mimo jiné definoval pojem formulářová žaloba a vyjádřil se k tomu, v jakých případech je namíste aplikace ust. § 14b advokátního tarifu. Žalovaný proto navrhl, aby odvolací soud

nákladový výrok rozsudku okresního soudu změnil tak, že žalobci budou přiznány náklady řízení toliko ve výši 4 994 Kč včetně DPH.

5. Žalobce ve vyjádření k odvolání žalovaného uvedl, že s argumentací žalovaného nesouhlasí a považuje ji za nepřiléhavou. Žalobce je předně přesvědčen, že pakliže by žalovaný řádně plnil své povinnosti, které mu plynou ze smluv o přepravě, pak by žádné soudní spory a náklady na právní zastupování s nimi související nemohly vůbec vzniknout. Jde tedy o iracionální paradox snažící se postihovat právního zástupce žalobce za to, že podle subjektivního názoru žalované poskytuje právní zástupce žalobci právní služby, které mají být dle tvrzení žalovaného poskytovány jen jako administrativní úkony. Podle žalobce jsou zmíněná řízení důsledkem toho, že žalovaný rezignoval na řádné plnění svých povinností. Definici pojmu „formulářová žaloba“ žalovaný podle přesvědčení žalobce vykládá extrémně extenzivně až ad absurdum. Tvrdí totiž, že změna osoby poškozeného, ale též nároku, či článku nařízení Evropského parlamentu a Rady by měl být bez dalšího označen za formulářovou žalobu. Je však nutné zdůraznit, že každý jeden spor vyžaduje určité odborné znalosti a časovou dotaci, kteréžto obě investice právního zástupce žalobce by měly být kompenzovány přiznáním nákladů řízení ve výši odpovídající vymáhanému nároku. Žalobce je dále přesvědčen, že v posuzované věci by náklady řízení měly plnit i výchovnou funkci, neboť žalovaný svojí liknavostí způsobuje značné nemateriální újmy cestujícím chystajícím se na dovolenou a zdá se, že na své praxi nemá v úmyslu cokoliv měnit. Žalobce proto navrhl potvrzení rozsudku okresního soudu v napadeném výroku.
6. Krajský soud přezkoumal v mezích podaného odvolání rozsudek okresního soudu i řízení, které jeho vydání předcházelo (§ 212, 212a o.s.ř.), a to ze všech v úvahu přicházejících odvolacích důvodů, a bez nařízení jednání (§ 214 odst. 2 písm. e/ o.s.ř.) dospěl k závěru, že odvolání žalovaného není důvodné.
7. Okresní soud ve své úvaze o nákladech řízení správně vycházel z ust. § 142 odst. 1 o.s.ř., ve věci úspěšnému žalobci přiznal náklady řízení a dospěl ke správnému počtu úkonů právní služby učiněné zástupcem žalobce. Výši nákladů řízení pak stanovil dle příslušných ustanovení vyhl. č. 177/1996 Sb., zejména § 7, § 11 a § 13 vyhlášky, přičemž k odměně advokáta a paušální náhradě správně připočetl i 21% DPH (§ 137 odst. 3 o.s.ř.).
8. Odvolací soud postup okresního soudu při stanovení výše nákladů řízení považuje za správný. Ust. § 14b advokátního tarifu, na něž poukazuje žalovaný, dopadá na poměrně úzce vymezený okruh řízení charakteristická znaky definovanými v ust. § 14b odst. 1 vyhlášky a extenzivní přístup k aplikaci uvedeného ustanovení i na řízení jiná považuje krajský soud za nepřijatelný. To bez ohledu na skutečnost, že učiněné úkony právní služby se mohou jevit obdobnými jako úkony v řízení dle § 14b vyhlášky. K tomu lze dále poznamenat, že zmiňované ustanovení typicky dopadá na spotřebitelské spory tam, kde na jedné straně stojí podnikatel (obvykle právnícká osoba disponující tisíci pohledávek vůči jednotlivým spotřebitelům) a na straně druhé je žalovaným obvykle fyzická osoba - spotřebitel, jemuž je v jednoduchých typizovaných řízeních ukládána z důvodu procesního neúspěchu i povinnost hradit náklady řízení úspěšnému žalobci. V posuzované věci naopak spotřebitelé své nároky vůči žalovanému smlouvami o postoupení pohledávek postoupili na žalobce, který se nyní zaplacení v žalobě uvedené částky domáhá. Bez ohledu na skutečnost, že žalovaný v odvolání poukazuje na další spory účastníků (dle tvrzení žalovaného skutkově a právně obdobně) vedené před Obvodním soudem pro Prahu 6, odvolací soud ze své soudní praxe vlastní poznatky o sporech účastníků řízení neviduje. Odvolacímu soudu je naopak z úřední činnosti známo, že obdobný spor žalobce dosud nebyl a není projednáván před Krajským soudem v Hradci Králové, ani na jeho pobočce v Pardubicích a již z této samotné skutečnosti lze učinit závěr, že v posuzované věci nejsou naplněny předpoklady pro aplikaci ust. § 14b vyhl. č. 177/1996 Sb. Předně tedy nelze uzavřít, že jde o spotřebitelský spor (jde o spor dvou právníckých osob) a ani o spor charakteristický svojí ustálenou opakovatostí, formulační jednoduchostí a právní nenáročností, tak jak jsou tato řízení definována nejen v ustanovení vyhlášky, ale i v judikatuře soudu vyšších stupňů.

Shodu s prvopisem potvrzuje Lenka Štekllová.

9. Odvolací soud tudíž vycházejí ze shora rozvedených úvah rozsudek okresního soudu v odvoláním napadeném výroku II. jako věcně správný potvrdil (§ 219 o.s.ř.).
10. O nákladech odvolacího řízení krajský soud rozhodl podle ust. § 224 odst. 1 a § 142 odst. 1 o.s.ř. a v odvolacím řízení úspěšnému žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení vůči neúspěšnému žalovanému. Náklady řízení žalobce jsou tvořeny odměnou ve výši jedné poloviny za vyjádření se k odvolání žalovaného v částce 750 Kč (§ 7 bod 4, § 8 odst. 1, § 11 odst. 2 písm. c/ vyhl. č. 177/1996 Sb.) počítáno z částky 9 365,40 Kč, tedy rozdílu okresním soudem přiznaných nákladů řízení 14 359,40 Kč a částkou 4 994 Kč, která dle odvolání žalovaného měla být žalobci přiznána. Dále jsou náklady řízení tvořeny jednou paušální náhradou hotových výdajů ve výši 300 Kč (§ 13 odst. 4 vyhl. č. 177/1996 Sb.) a 21% DPH ze součtu obou částek. Celkem tak náklady odvolacího řízení na straně žalobce dosáhly 1 270,50 Kč. Uvedenou částku je žalovaný povinen nahradit žalobci ve lhůtě 3 dnů od právní moci tohoto usnesení k rukám advokáta žalobce (§ 160 odst. 1, § 149 odst. 1 o.s.ř.).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není odvolání ani dovolání přípustné.

Pardubice 31. srpna 2022

JUDr. Jaroslav Chmelík, Ph.D., v. r.
předseda senátu